

Истежът казус

КАЗУС:

08.04.2014г.

Подсъдимият Жеков живеел в гр. Свиленград и бил безработен. Поради финансови нужди и с цел да припечели малко пари, решил да отиде до гр. Одрин в Република Турция, от където да закупи известно количество тютюневи изделия, които да продаде на свои познати в България. На 20.03.2016 г. Жеков осъществил намерението си и отишъл до гр. Одрин, като пътувал с автобус на местна фирма. След като пристигнал в Одрин се свързал със свой познат, от когото закупил 540 пакета тютюн с тегло от 1 кг всеки. Укрил пакетите сред други закупени стоки, за да не бъдат открити при евентуална проверка на митницата. От гр. Одрин се качил на автобус за Свиленград, на който при преминаване на българската граница при ГКПП „Капитан Андреево“ служители на Митница Свиленград извършили проверка на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси“. По време на проверката в личния багаж на Жеков били открити пренасяните от него пакети тютюн. Било образувано досъдебно производство. От проведените действия по разследването се изяснило, че пренасяните пакети тютюн представлявали акцизни стоки, нямали поставен бандерол съгласно изискванията на българското законодателство (чл. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове и чл. 28, ал. 1 от Закона за тютюна и тютюневите изделия), а от назначената съдебно-оценъчна експертиза общата им стойност била определена на 54 000 лв. При разпита по време на досъдебното производство подсъдимият твърдял, че нямал представа, че пренасяният от него тютюн представлява акцизна стока и че се изисква поставянето на бандерол. Наблюдаващият прокурор преценил, че твърденията на обвиняемия представляват негова защитна версия и че наказателната отговорност на Жеков следва да бъде ангажирана за това, че е пренесъл през границата на страната без знанието и разрешението на митниците стоки за търговски цели, както и за това, че държал акцизни стоки без бандерол, за която деятелност е внесъл обвинителния акт.

След даване ход на съдебното производство подсъдимият Жеков и неговият защитник направили своевременно искане за провеждане на съкратено съдебно следствие по реда на чл. 371 т.2 НПК, като Жеков заявил, че признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласява да не се събират доказателства за тях. Съдът прочел протоколно определение, с което изменил хода на съдебното

следствие и след като установил, че самопризнанието се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства, обявил с определение, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Съдът постановил присъдата си, като осъдил подсъдимия и по двете повдигнати обвинения. Наказанията били определени при условията на чл. 54 НК.

1. Каква е правната квалификация на извършеното от Жеков според обвинителния акт?
2. Ако бъде възприета правната квалификация на прокурора, каква съвкупност би била налице?
3. Правилно ли е решението на съда да осъди подсъдимия и по 2- те обвинения?
4. Могъл ли е съдът да оправдае подсъдимия по едно от обвиненията при проведено съкратено съдебно следствие по чл.371 т.2 НПК? Аргументирайте се.
5. Правилно ли е определено наказанието? Аргументирайте се.
6. Каква е формата на вина?

КАЗУС:

Подсъдимият Жеков живеел в гр. Свиленград и бил безработен. Поради финансови нужди и с цел да припечели малко пари, решил да отиде до гр. Одрин в Република Турция, от където да закупи известно количество тютюневи изделия, които да продаде на свои познати в България. На 20.03.2016 г. Жеков осъществил намерението си и отишъл до гр. Одрин, като пътувал с автобус на местна фирма. След като пристигнал в Одрин се свързал със свой познат, от когото закупил 540 пакета тютюн с тегло от 1 кг всеки. Укрил пакетите сред други закупени стоки, за да не бъдат открити при евентуална проверка на митницата. От гр. Одрин се качил на автобус за Свиленград, на който при преминаване на българската граница при ГКПП „Капитан Андреево“ служители на Митница Свиленград извършили проверка на трасе „Входящи леки автомобили и автобуси“. По време на проверката в личния багаж на Жеков били открити пренасяните от него пакети тютюн. Било образувано досъдебно производство. От проведените действия по разследването се изяснило, че пренасяните пакети тютюн представлявали акцизни стоки, нямали поставен бандерол съгласно изискванията на българското законодателство (чл. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове и чл. 28, ал. 1 от Закона за тютюна и тютюневите изделия), а от назначената съдебно-оценъчна експертиза общата им стойност била определена на 54 000 лв. При разпита по време на досъдебното производство подсъдимият твърдял, че нямал представа, че пренасяният от него тютюн представлява акцизна стока и че се изисква поставянето на бандерол. Наблюдаващият прокурор преценил, че твърденията на обвиняемия представляват негова защитна версия и че наказателната отговорност на Жеков следва да бъде ангажирана за това, че е пренесъл през границата на страната без знанието и разрешението на митниците стоки за търговски цели, както и за това, че държал акцизни стоки без бандерол, за която деятелност е внесъл обвинителния акт.

След даване ход на съдебното производство подсъдимият Жеков и неговият защитник направили своевременно искане за провеждане на съкратено съдебно следствие по реда на чл. 371 т.2 НПК, като Жеков заявил, че признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се съгласява да не се събират доказателства за тях.

Съдът прочел протоколно определение, с което изменил хода на съдебното следствие и след като установил, че самопризнанието се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства, обявил с определение, че при постановяване на присъдата ще ползва самопризнанието, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

Съдът постановил присъдата си, като осъдил подсъдимия и по двете повдигнати обвинения. Наказанията били определени при условията на чл. 54 НК.

1. Каква е правната квалификация на извършеното от Жеков според обвинителния акт?
2. Ако бъде възприета правната квалификация на прокурора, каква съвкупност би била налице?
3. Правилно ли е решението на съда да осъди подсъдимия и по 2-те обвинения?
4. Могъл ли е съдът да оправдае подсъдимия по едно от обвиненията при проведено съкратено съдебно следствие по чл.371 т.2 НПК? Аргументирайте се.
5. Правилно ли е определено наказанието? Аргументирайте се.
6. Каква е формата на вина?

1. Правната квалификация на извършеното от подсъдимия според обвинителния акт е за престъпление по чл.234 ал.2 т.3 вр.ал.1 НК за това, че подсъдимият е държал акцизни стоки без бандерол в големи размери, когато такъв се изисква по закон / чл.2 ЗАДС и чл. 28 ЗТТИ/ в немаловажен случай,

както и за престъпление по чл. 242 ал.1 б. „ д” НК за това, че е пренесъл през границата на страната без знанието и разрешението на митниците стоки / тютюн/ за търговски цели в големи размери.

Големите размери се обосновават от стойността на предмета на престъплението, която надхвърля 70 пъти установената в страната

минимална работна заплата към датата на деянието според критериите в ТР №1/98год. на ОСНК на ВКС.

2. Би била налице идеална съвкупност между престъпленията по чл. 234 ал.2 т.3 вр. ал.1 НК и чл. 242 ал.1 б. „д” НК, тъй като прокурорът е приел, че Жеков с едно деяние е извършил две различни престъпления с различен непосредствен обект на защита.
3. Решението на съда да осъди подсъдимия Жеков и по двете повдигнати обвинения не е правилно, тъй като съгласно ТР №1/2015год.на ОСНК на ВКС, съставът на престъплението по чл. 242 НК поглъща този по чл. 234 НК. Това е така, защото държането на акцизните стоки без необходимия бандерол като форма на изпълнителното деяние на престъплението по чл. 234 НК се поглъща от фактическото им пренасяне през границата на страната ни, когато това се извършва без знанието и разрешението на митническите органи и са налице останалите признаци на състава на квалифицираната контрабанда. Ето защо, не може да се приеме наличие на идеална съвкупност на двете престъпления в случая. Откриването от митническите органи на граничния пункт на акцизните стоки без бандерол изключва упражняваната върху тях фактическа власт на подсъдимия като самостоятелна престъпна дейност.
4. Съдът е могъл да оправдае подсъдимия по обвинението по чл.234 ал.2 т.3 вр. ал.1 от НК, тъй като при диференцираната процедура по чл. 371 т.2 НПК се признават фактите по обвинението, което не лишава съда като решаващ орган от възможността да направи собствена правна оценка по чл. 301 НПК на фактите, признати от подсъдимия, като вземе решение извършено ли е деяние, съставлява ли то престъпление и каква е неговата правна квалификация. С оглед посочената по-горе липса на съвкупност от престъпления, съдът не само е могъл, но и е следвало да признае подсъдимия за невиновен по това обвинение.
5. При определяне на наказанието за престъплението по чл. 242 ал.1 б. „д” НК съдът е следвало да приложи разпоредбата на чл. 58а ал.1 НК вр. чл.54 НК като след като определи подходящото наказание „лишаване от свобода“, да намали срока му с една трета, а

кумулятивното наказание „глоба,, да определи при условията на чл. 54 НК съгласно разпоредбата на чл.58а ал.5 НК.

6. Деянието по чл. 242 ал.1 б. „ д” НК е извършено при пряк умисъл. Подсъдимият е укрил пакетите тютюн сред другите закупени стоки, което сочи на липса на намерение за декларирането им. Следователно той е съзнавал обществената опасност на извършеното, предвиждал е общественоопасните последици и е искал настъпването им.